

dosarul nr. 2ra-1980/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru: N. Mazur
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim,

la cererea de chemare în judecată depusă de Vișar Vladimir împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Torex”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Vișar Vladimir și s-a menținut hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 01 martie 2017, Vișar Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Torex”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului solicitând încasarea sumei de 81 260 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat despre faptul că, la data de 19 octombrie 2016, prezentându-se la sediul companiei „Imperial Torex” Societate cu Răspundere Limitată, din mun. Chișinău, str. Frumoasa, 64, a solicitat prestarea serviciilor de închiriere a saunei pe o perioadă de trei ore de la 19 octombrie 2016 orele 18:00 până la 19 octombrie 2016 orele 21:00, totodată achitând în avans suma de 850 lei, ce se confirmă prin bonul fiscal nr. 0006 seria nr. ZK00802806 din 19 octombrie 2016. Prezentându-se la ora stabilită, serviciile nu i-au fost prestate, administrația pârâtului refuzând executarea serviciilor achitate, invocând diverse motive, precum și refuzând restituirea sumei în mărime de 850 lei, achitate pentru serviciile de închiriere a saunei.

A indicat reclamantul că a solicitat intervenția unui echipaj de poliție, iar conform răspunsului nr. 27/02-3758 din 22 decembrie 2016 materialele de la Inspectoratul de Poliție sectorul Centru au fost expediate Agenției pentru protecția consumatorilor.

Prin răspunsul din 26 ianuarie 2017 al Agenției pentru Protecția Consumatorilor nr. 27/02 - 346, i s-a comunicat că în rezultatul efectuării controlului și examinării materialelor în cauză s-a constatat că de către agentul economic „Imperial Torex” Societate cu Răspundere Limitată au fost încălcate cerințele prevăzute în art. 10 lit. c), art. 13 alin. (13) și (14) lit. a), d) art. 25 alin. (11) al Legii nr. 105 - XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 1141 din 04 octombrie 2006.

Totodată, în privința persoanei juridice și persoanei cu funcție de răspundere din cadrul „Imperial Torrex” Societate cu Răspundere Limitată au fost întocmite procese - verbale cu privire la contravenție conform art. 273 pct. 9 lit. d), pct. 10, art. 278 alin. (1), art. 344 alin. (3) lit. a), d) al Codului Contravențional al Republicii Moldova.

Ulterior, la data de 28 noiembrie 2016 orele 14.00, în cadrul sediului Agenției pentru protecția consumatorilor, administratorul pârâtului a restituit suma de 850 lei.

A invocat reclamantul că, de la 19 octombrie 2016 orele 18:00 (dată și oră la care a achitat și solicitat executarea serviciilor) până la 28 noiembrie 2016 (dată la care i-a fost restituită suma de 850 lei), pârâta s-a aflat în întârziere cu 956 ore, astfel, acesta urmează să achite o penalitate în mărime 81 260 lei, conform următorului calcul: 956 ore * 85 lei (850 lei * 10%) = 81 260 lei.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a situației create, la data de 20 decembrie 2016 printr-o cerere scrisă a solicitat societății „Imperial Torex” Societate cu Răspundere Limitată achitarea penalității în mărime de 81 260 lei, însă cererea a rămas fără soluționare, fapt ce l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Vișar Vladimir către SRL „Imperial Torex”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului privind încasarea sumei.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Torex” în beneficiul lui Vișar Vladimir penalitatea în mărime de 27 086 lei 67 bani și cheltuielile pentru asistență juridică de 1500 lei, în total suma de 28 586,66 bani.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Torex” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 812,60 lei.

La 12 decembrie 2017 Vișar Vladimir a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea neadmiterii cerințelor reclamantului, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Vișar Vladimir și s-a menținut hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 19 iulie 2018, Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim, a declarat recurs împotriva actelor judecătorești ale instanțelor inferioare, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim, la 19 iulie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 23 mai 2018, este depus în termen.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea actelor instanțelor ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanțelor expuse în actele contestate sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a încălcat și aplicat eronat normele de drept procedural și material.

Recurentul a menționat că instanțele urmau să calculeze cuantumul penalităților legale care urmează a-i fi achitate din prețul serviciilor și anume din suma de 850 de lei și nu din suma de 283,33 de lei cum au indicat în formula de calcul.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de fond și instanța de apel, au stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei însă din motive necunoscute recurentului, nu au calculat corect suma care urmează a fi adjudecată în calitate de penalitate legală, atribuind formulei de calcul o interpretare eronată.

Recurentul a mai susținut că prin decizia contestată s-a admis o ingerință în dreptul său la despăgubire care i se cuvine conform legii în urma nerespectării drepturilor sale de consumator, instanțele interpretând eronat normele de drept aplicabile speței.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Vișar Vladimir, reprezentat de avocatul Gonța Maxim, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat